تکمیلی

باید هم‌صدا شویم

می خواستیم گلایه هنرمندان و فعالان صنایع‌دستی را به گوش وزارتخانه برسانیم، معاونت صنایع‌دستی وزارتخانه پاسخی به زنگ‌های تلفنش که از سمت ما به صدا در آمده بود، نداد اما فرهاد فلاح، مدیر حمایت از تولید صنایع‌دستی وزارتخانه میراث فرهنگی صنایع‌دستی و گردشگری پاسخ مان را این گونه داد که براساس قانون مالیات‌های مستقیم طبق ماده ۱۴۲ تمام کارگاه‌های تولید فرش دستباف و صنایع‌دستی از پرداخت مالیات معافند و اینك و به خاطر شرایط سخت اقتصادی دولت تصمیماتی برای لغو این معافیت گرفته شده اما ما هم معتقدیم قشر تولیدکنندگان صنایع‌دستی و فرش که عموما هم روستایی و از بانوان هستند، قشر ضعیفی هستند و توان پرداخت چنین مالیاتی را ندارند؛ بنابراین نامه‌ای به وزیر یعنی علی‌اصغر مونسان نوشته و از ایشان خواسته‌ایم با دولت صحبت کند تا از این تصمیم منصرف شوند.

فلاح می‌گوید خبر دارد که مونسان هم با دولت دراین خصوص رایزنی کرده و او هم مثل معاونت صنایع‌دستی و در حمایت از تولیدکنندگان مخالف این پیش‌نویس است؛ کما این که معاون صنایع‌دستی یعنی خانم پویا محمودیان هم تاکنون به طور شفاهی و در نشست خود با مدیران اتحادیه تولیدکنندگان مخالفتش را با تصویب این پیش‌نویس اعلام کرده و قرار است در همین زمینه بیانیه‌ای رسمی هم صادر کند.

مدیر حمایت از تولید صنایع‌دستی وزارتخانه اما یك نکته مهم دیگری هم به ما می‌گوید، این که لازم است خود فعالان این حوزه با تمام ابزار و امکانات خود به میدان بیایند و تقدیر خودشان را رقم بزنند. این سخن فلاح یعنی توصیه‌ای به پیشکسوتان و هنرمندان و اعضای پویش حمایت از صنایع‌دستی برای رو کردن آنچه در چنته دارند تا بشود به وسیله آن از حق و حقوقشان دفاع کرد.

تخصیص اعتبار به وزارت میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری یا دریافت مالیات

وزارتخانه میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری تازه تاسیس شده و هنوز یك نوزاد چند ماهه است. این نوزاد پا به دنیا گذاشته به امید اتفاقات تازه و خوب و مثبت در این سه حوزه که همه اش هم در راستای کارآفرینی، اشتغال‌زایی و درآمدزایی است. اخبار این حوزه اما متناقض است، گو این که هر خبر خوشی که می‌آید، خبری دیگر از راه می‌رسد تا خنثی و بی‌اثرش کند. مثلا آخرین خبر خوش از این حوزه برمی گردد به آنچه حجت‌الاسلام والمسلمین نصرا... پژمان‌فر عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی مطرح کرده، یعنی تلاش برای تخصیص اعتبار ۱۷ هزارمیلیارد ریالی به وزارت میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری در بودجه ۹۹. این اما با پیش نویس لغو معافیت مالیاتی دولت که اخیرا به مجلس ارائه شده، همخوانی ندارد؛ به پیش نویسی که فعالان صنایع‌دستی را در شمار مالیات دهندگان خواهد آورد و البته از همین حالا صدای همه آنها را هم درآورده است. در گزارش امروزمان به همین موضوع پرداخته‌ایم.

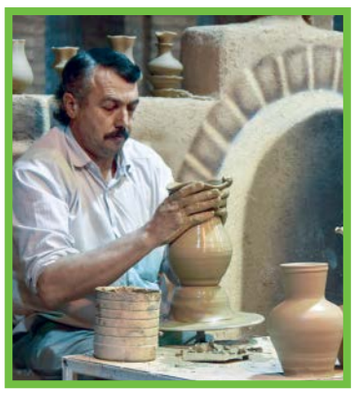

بخش اعظمی از فعالان صنایع دستی، بانوان و جمعیت روستایی هستند

پیش‌نویس طرح لغو معافیت مالیاتی هنرمندان صنایع‌دستی از سوی دولت به مجلس ارائه شده

آخرین جرعه این جام...

هنرمندان و فعالان صنایع دستی می‌گویند معافیت مالیاتی تنها امتیازی بود که در این حرفه داشتند و چراغ نیم سوز کارگاه آنان را همچنان روشن نگه می‌داشت

منهای نفت
با کارآفرینان و تولیدکنندگان صنایع دستی

فاطمه مرادزاده
ایران

هنرمندان و فعالان صنایع دستی در گفت‌وگو با جام جم عنوان کردند که انتظارشان از وزارت‌خانه میراث فرهنگی این است که در حمایت از آنان خواستار عدم تصویب پیش‌نویس لغو معافیت مالیاتی فعالان صنایع دستی شوند

نه مثل اهالی سینما، مثل چهره‌ها و سلبریتی‌ها، تصویرشان روی پرده‌های بزرگ سردر سینماها و بیلبوردهای بزرگ سطح شهر می‌نشیند و ته ذهن مردم رسوخ می‌کند، نه مثل اهالی موسیقی؛ اهالی ساز و آواز و کنسرت، صدایشان توی شهر می‌پیچد و پیوند می‌خورد با گوش میلیون‌ها نفر جمعیت هنردوستی که به وقت نیاز حمایت‌شان کنند.

صورت و نگاه نافذ آنها کنج یك خانه یا توی یك کارگاه، میخ می‌شود به دار قالی و بوستان رنگارنگش، یا می‌افتد روی تابلویی پارچه‌ای، ظرفی سفالی یا گلدانی نقره‌ای که باید رویش کلی طرح‌های ظریف کنده یا طراحی یا دوخته شود. صدایشان هم می‌شود زمزمه‌ای از آیات و آوازهای سنتی هنگام طرح و نقش زدن روی پارچه و سفال و نقره، یا همان ترانه‌های گوش نواز پای دار قالی که وقت بافتن و گره روی گره انداختن، با تق‌تق‌های دفتین و شانه فلزی درهم می‌پیچد و مثل پتك می‌نشیند روی گره‌های فرش تاگل‌های بوستانش از هم نپاشد.

معجون این نگاه و این صدا و حرکت زیرکانه و ظریفانه دست‌های هنرمند و دل بیقرارشان هم می‌شود اکسیری آسمانی که روح می‌دمد در مخلوقی و می‌آفریند آنچه را که وقتی می‌نشیند روی دیوار یا کنج خانه من و تو با خودش عشق و آرامش و اصالت می‌آورد. این حکایت چهره و صدای هنرمندان و تولیدکنندگان صنایع‌دستی و هنرهای سنتی است؛ هنرمندان گمنامی که با کمترین حمایت، بار سنگین اشتغالزایی و کارآفرینی و درآمدزایی در روستاها و شهرها را به دوش می‌کشند و تصویر و صدایی از آنها نیست، مگر با تماشای آنچه خلق و روانه بازار و بازارچه می‌کنند؛ هنرمندانی که وقتی سال نو، سال رونق تولید نامگذاری شد، بسیاری از چشم‌ها سراغ آنها را گرفت؛ هنرمندانی که می‌توانند بدون سرمایه‌گذاری‌های چند ده میلیونی دولتی، در کنج خانه و کارگاه خانگی خود بهترین‌ها را تولید و روانه بازارهای داخلی و خارجی کنند؛ به تنهایی ضریب اشتغال را بالا ببرند و درآمد برای روستاها و خانوارها و ارز برای کشور بیاورند.

خلق این تولیدکنندگان هنرمند، اما چند روزی است تنگ تنگ است؛ درست از روزی که دولت خواسته آنها هم مالیات بدهند؛ از روزی که پیش نویس لایحه لغو معافیت مالیاتی آنها به مجلس رفته؛ از روزی که فهمیده‌اند صدای روزهای سخت تنهایی، بی‌حمایتی و رها کردن اجباری کار و هنر و بیکاری، بیخ گوش‌شان به صدا درآمده... می‌گویند اصلا کدام حمایت؟ همین حالا هم حمایتی در کار نبود، نه وامی و تسهیلاتی و نه بیمه و خدمات رایگانی، تنها دلخوش به بسته معافیت مالیاتی بودیم که آن هم در آستانه لغو شدن است. می خواهند که صدایشان به نمایندگان شان در مجلس و دولت برسد، مثل صدای سلیبریتی‌ها و اهالی موسیقی، مثل صدای اهالی فرهنگ و هنر که وزیر ارشاد صدایشان را به گوش دولت و مجلس رساند و نامشان از فهرست مالیات دهندگان حذف شد. می‌پرسند ما با این سهم بزرگ از تولید و اشتغالزایی و درآمدزایی بدون کمترین هزینه‌ای برای دولت، آیا استحقاق این معافیت را نداریم؟!

صنایع دستی از دیروز تا امروز

سال‌ها بود که کسی سراغ صنایع‌دستی و هنرهای سنتی کشورمان را نمی‌گرفت. ایرانی‌ها تازه طعم زندگی مدرن را چشیده بودند و دلشان از داشته‌های باارزش نسل‌های پیشین خود زده شده بود. دیگر گلدان‌ها و ظروف سفالی و نقره‌ای مسی و میناکاری شده و پارچه‌های قلمکار و سبدهای چوبی و لباس‌های سوزن‌دوزی و پته‌دوزی و گلیم و گبه چنگی به دل نمی‌زد، بوی بی‌کلاسی می‌داد و می‌شد اگر هنوز پستوی خانه‌ای هستند به بازیافتی داد و به بهای اندکی از شرشان خلاص شد...

گذشت و گذشت... پای این گنج‌های کهنه به سرزمین غربی‌های مدرن رسید و رفت نشست روی دیوار خانه‌ها و گالری‌ها و میز کار و اتاق خواب و پذیرایی‌شان. غرب رفته‌های ایرانی گویی گنجی تازه یافتند، برگشتند و تبلیغش را کردند؛ تبلیغ آنچه برای هزاران سال عضو ثابت خانه و زندگی‌شان بود....

صنایع‌دستی دوباره آرام‌آرام جان گرفتند، دیده شدند، قیمتی شدند؛ هم خودشان و هم تولیدکنندگان‌شان. شرایط سخت کشور در دوران پس از جنگ تحمیلی و نیاز به وابستگی صنایع و تولیدات داخلی، یکی یکی چراغ کارگاه‌ها را روشن کرد، استادکاران پیر دوباره ارج و قرب گرفتند و جوانان پای درس و مهارت شان نشستند. هنرهای رو به انقراض و در حال فراموشی احیا شد و کارگاه‌های صنایع‌دستی روز به روز پرجمعیت‌تر و بازارها آراسته به انواع تولیدات زیبای هنری.

ذائقه و سلیقه مردم هم دوباره عوض شد؛ زیبایی داشته‌های آبا و اجدادی دوباره به چشمشان آمد و برگشتند به همان اصالت پیشین. صنایع و تولیدات زیبای دستی دوباره راهی خانه‌ها شد؛ گلیم شد و پهن شد روی زمین، تابلوفرش و ساعت خاتم‌کاری و میناکاری روی دیوار و گلدانی و ظروفی سفالی و نقره‌ای و بلورین روی میزها و ویترین آشپزخانه‌ها.

این حکایت حال و روز صنایع‌دستی ما در طول دهه‌های ۸۰ و ۹۰ است؛ سال‌هایی که به‌خاطر افزایش تحریم‌های خارجی و تنگناهای اقتصادی، به نام رونق تولید داخلی و تکیه بر اقتصاد داخلی هم رقم می‌خوردند. همین جا بود که نگاه دولتیان و مجلسیان هم بیش از پیش به سمت تولید صنایع‌دستی و اشتغالزایی در این حوزه و امید بستن به درآمدزایی و ارزآوری آن چرخید... چرخشی که به راه‌اندازی نمایشگاه‌های استانی و ملی و بین‌المللی صنایع‌دستی هم انجامید و توجه بیش از پیش به کارآفرینان این حوزه...

به گفته بسیاری از تولیدکنندگان صنایع‌دستی این نگاه محبت‌آمیز و حمایتگر تا اواخر دوره دولت دهم به قوت خود باقی بود تا اوایل دوره دولت یازدهم که بحث خصوصی‌سازی، آرام‌آرام چتر حمایتگری را از سر تولیدکنندگان کنار زد؛ اول پولی شدن حضور در نمایشگاه‌ها و بعد هم قطع بیمه و تسهیلات و....

تیرماه ۹۶ اما زمزمه‌هایی از حمایت دولتیان و مجلسیان از کارآفرینان صنایع‌دستی و هنرهای سنتی بلند شد و خروجی‌اش شد مصوبه‌ای از مجلس که به منظور تشویق و حمایت از رشد و ترویج تولیدات صنایع‌دستی و هنرهای سنتی بومی و اصیل، تمامی تولیدات صنایع‌دستی داخلی را از پرداخت مالیات بر ارزش افزوده معاف می‌کرد؛ معافیتی که با توجه به گران شدن مواد اولیه تولید و نبود بازار فروش خارجی (به‌خاطر تحریم‌ها) و کاهش قدرت خرید مردم به دلیل تورم اقتصادی، تنها دلیل روشن ماندن چراغ کارگاه‌های صنایع‌دستی است.

وقتی که بیم و ترس دوباره سایه می‌افکند

فعالان صنایع‌دستی، اما این روزها نگرانند و غصه‌دار که اگر همین یك دلیل برای پای کار بودنشان هم از بین برود، نه انگیزه‌ای برای انداختن کلید در قفل در کارگاه می‌ماند و نه قوتی و توانی برای کار و روشن نگاه داشتن چراغ کارگاه.

محمد میرهادی، تولیدکننده انواع محصولات هنرهای چوبی است و می‌گوید یك پروانه تولید با هزار منت گرفته ایم که نه می‌توان با آن بیمه شد و نه وامی گرفت و نه نمایشگاه رایگان رفت، از این پس باید مالیات هم بدهیم! پس معاونت صنایع‌دستی به چه کار می‌آید و چه حمایتی قرار است از این قشر تولیدکننده بشود؟!

علی سلطانی بیش از ۲۰ سال است در زمینه نقاشی ایرانی فعالیت می‌کند و می‌گوید از نظر مالی هیچ پیشرفتی نداشته و هر روز باید به جایی عوارضی بدهد.

می‌گوید ما هنرمندان درآمد چندانی نداریم و فقط به دلیل علاقه و نگهداری فرهنگ و تمدن کشورمان هنوز ایستادگی می‌کنیم. می‌گوید صدای ما را به گوش دولت و مجلس و رهبر ایران که خواستار رونق تولید داخلی هستند، برسانید.

سمیرا هم می‌گوید با کلی زحمت و سختی از تهیه مواد اولیه گران گرفته تا اجاره بهای کارگاه و پول آب و برق و... چراغ تولیدمان را روشن نگه داشته‌ایم، در مقابلش نه بازار فروش خوبی داریم و نه حمایتی از بخش دولتی و نه وامی و تسهیلات و دلخوشی‌ای.

این صدای غم‌آلود و اعتراض گونه، حالا در بین تمام اقشار صنایع‌دستی پیچیده؛ از فعالان جدید این حوزه تا پیران و پیشکسوتانی مثل بهروز سیف‌اللهی، مدرس، پژوهشگر و نگارگری روی چرم.

خیل بیکاران میلیونی

بهروز سیف‌اللهی ۵۸ سال دارد و ۴۰ سال است در حوزه صنایع‌دستی فعالیت می‌کند. هنوز کاملا ناامید نشده و درباره پیش‌نویس عدم معافیت مالیاتی هنرمندان صنایع‌دستی به ما می‌گوید: اولا هنوز هم این معافیت برجای خود باقی است، چون مصوبه مجلس شورای اسلامی در سال ۹۶ است و ثانیا، چون مصوبه مجلس قانون و فصل الخطاب است، هر تصمیم جدیدی که دولت درخصوص آن بخواهد بگیرد هم باید مبنای قانونی داشته باشد و به تصویب دوباره مجلس برسد.

این هنرمند و پیشکسوت پیش از آن‌که ناراحتی اش را از پیش‌نویس لغو معافیت مالیاتی هنرمندان نشان دهد، حیرتش را به ما گوشزد می‌کند، آنجا که می‌گوید یکی از مهم‌ترین مزیت‌های بخش صنایع‌دستی این است که هیچ هزینه‌ای برای دولت ندارد، یعنی وقتی گفته می‌شود برای ایجاد هر شغل باید در دولت صد میلیون هزینه شود، دربخش صنایع‌دستی دولت صد ریال هم هزینه و سرمایه‌گذاری نکرده و با این حال این همه اشتغال‌زایی و درآمدزایی و ارزآوری از این بخش داشته و عجیب است که دولت می‌خواهد چنین بخشی را فلج کند.

سیف اللهی اما مانند دیگر فعالان حوزه صنایع‌دستی ناراحت است و عصبانی از این تصمیم دولت، آن‌قدر که بگوید اگر این پیش‌نویس به تصویب برسد، ضرر اصلی را خود دولت و حکومت خواهد کرد، چراکه فعالان این حوزه مجبور به ترك کار خود می‌شوند و خیلی از بیکاران روی دست دولت و نظام برجای خواهد ماند. وقتی او می‌گوید خیلی از بیکاران، منظورش دقیقا چند نفر است؟

همین حالا حدود ۴۰۰ هزار نفر مجوز و پروانه تولید دارند و به طور رسمی در این حوزه فعالیت می‌کنند و حدود یك میلیون و ۶۰۰ هزار نفر هم به طور غیررسمی در کارگاه‌ها و خانه‌های خود مشغول تولید هستند.

پس خیل بیکاران یعنی چیزی حدود دو میلیون نفری که اگر نه همه آنها، اما بخش اعظم‌شان عطای کار خود را به لقایش خواهند بخشید.

پروانه فعالیتمان را تمدید نمی‌کنیم

دست کم می‌شود مطمئن بود تقریبا ۴۰۰ هزار نفر فعال مجوز دار این حوزه به‌تدریج چراغ کارگاه‌های خود را خاموش کنند؛ اتفاقی که سیف اللهی روی آن تاکید دارد و درباره اش به ما می‌گوید: ما زیر بار این مالیات نمی‌رویم و نهایتش این است که پروانه تولید خود را تمدید نمی‌کنیم یا می‌رویم سراغ شغلی دیگر یا گوشه خانه مان بیکار می‌نشینیم که ضررش کمتر از فعالیت در این حوزه است. هرچند همین حالا هم در شرایط بسیار سخت گرانی مواد اولیه و هزینه‌های سرسام آور تولید و نبود بازار فروش خود را سرپا نگه داشته ایم.

این هنرمند گلایه‌ای هم از سازمان میراث فرهنگی دارد که درست و درمان پشتشان درنیامده و می‌گوید چطور وقتی پیش‌نویس لغو معافیت مالیاتی در بودجه ۹۹ لحاظ می‌شود، وزیر و مسؤولان وزارت ارشاد جلوی آن می‌ایستند و از فعالان زیرمجموعه خود حمایت می‌کنند، اما چنین حمایتی را ما هنوز از مسؤولان وزارتخانه میراث فرهنگی ندیده ایم.

تشکیل زنجیره انسانی؟!

نیما ذاکری‌سعید، دبیر کمپین حمایت از صنایع‌دستی ایران است و به این نتیجه رسیده باید خودشان از حق و حقوقشان دفاع کنند. کاری که او و دیگر دوستانش اما می‌توانند انجام دهند چیزی نیست جز نوشتن نامه و طومار و جمع‌آوری امضایی که دولت را از تصمیمش برگرداند یا تشکیل زنجیره انسانی جلوی در وزارتخانه تازه تاسیس گردشگری و صنایع‌دستی که ذاکری از همین حالا هشدارش را می‌دهد. ذاکری‌سعید به ما می‌گوید به نظر می‌آید وزارتخانه میراث فرهنگی هیچ برنامه حمایتی دراین خصوص برای ما ندارد، کما این که تا همین حالا هم حمایت خاصی از فعالان این حوزه نکرده و شاهد تعطیلی تدریجی کارگاه‌های صنایع‌دستی هستیم.

طراح: بیژن گورانی

جدول شماره ۵۵۴۳

جدول عادی

افقی: ۱) سنت و آیین- سوره ششم قرآن- افسر شهربانی قدیم ۲) بانوی به حج رفته- وضو ۳) نقطه شروع- نوشین- هضم‌کننده ۴) صدای مرغ خانگی- دادگاه- ضمیر متکلم مع‌الغیر ۵) ابر نزدیك زمین- شیطان- غیرسهوی ۶) شهر مارکوپولو- بیان کردن- عددی مفرد ۷) تاب و توان- سوراخ کوچك- دارای تصویر ۸) بازگشتن- درگذشته- پرستار کودك ۹) جنگ و جدال- چه غریبانه رفتند از این خانه- تنه درخت ۱۰) فرمان اتومبیل- هر نوع انقباض دردناك عضله- مبنای تاریخ اسلامی ۱۱) نقاب- همدل و مهربان- بتی در عصر جاهلی ۱۲) صندلی تشریفاتی- ناسازگاری- رفیق ۱۳) شکوه‌گر- افیون- تازه و جدید ۱۴) قیمتی و با ارزش- پایتخت کشور گینه ۱۵) گیاه رنگرزی- با شخصیت- نارس.

عمودی: ۱) محل رشد جنین- تکراری- نوازنده ۲) پیشینه- فرصت- قلعه ۳) دوباره- آگاهی- شهرستانی در آذربایجان شرقی ۴) لقب پادشاهان چین و ترکستان بود- سیمرغ- شهری در آلمان ۵) دو یار همقد- معلم مقطع متوسطه- اوقات خوش آن بود که با... گذشت- کافی ۶) عیب و عار- ضرورت- فرسوده و قراضه ۷) همگانی- طلایی- خاموش ۸) هافبك ملی‌پوش تیم فوتبال تراکتورسازی ۹) سند- پیدایش- نزدیك‌ترین کشور آفریقایی به اروپا ۱۰) شنوایی- حوت- آلونك ۱۱) آهار- دارای مقام و منزلت- نام مادر امام رضا(ع)- سخن صریح ۱۲) پول خرد هند- یك قسمت از صد قسمت چیزی- علم شعبده ۱۳) منسوب به یمن- خودروی باربری کوچك- از لوازم آرایشی صورت ۱۴) هویدا- تخت پادشاهی- متنافر ۱۵) مبارز- شانه به سر- سال آذری.

جدول ویژه

افقی: ۱) آرایش- عظمت و بزرگی- مشورت ۲) درختی جنگلی با میوه خوراکی- وحشت زده ۳) کتابی از زیگموند فروید- روستای پلکانی گردشگری نیشابور- فالگیر ۴) نمایشنامه‌ای از فدریکو گارسیا لورکا- پیش بینی درآمدها و هزینه‌ها- مقابل ۵) ماه کارگری- نوعی بازی سریع در شطرنج- مقابل رفتن ۶) معطر- حکومت اتحادیه‌ای- اصفهان قدیم ۷) خزنده گزنده- کلمه تحسین- مدال دوم ۸) آهن‌ربا- راهنمایی کردن- چاقوی آشپزخانه ۹) پوپك- سیمی با مقاومت الکتریکی زیاد در برخی وسایل برقی- گذرگاه ۱۰) نهیب- فیلمی از مسعود کیمیایی- نوشته حاشیه سند ۱۱) آتش- کتاب ابن بابویه- نام ترکی ۱۲) مرد عرب- تاوان- پناهگاه ۱۳) کلیسای قدیمی اصفهان- حواری خائن- نام دختر یزدگرد سوم ۱۴) نوعی پارچه خشك و نازك- دارای جریان پیوسته و بدون تغییر ۱۵) واحد اندازه گیری نیرو- رهگذر- حسد.

عمودی: ۱) آدمی- تمام‌کننده- اسکورت ۲) کنج- اعلان- نوعی حساب بانکی ۳) نوعی بیماری پوستی- نام تجاری- دستبند زینتی ۴) غذای اصلی خرس پاندا- افترا- برنج شوشتری ۵) همگی- دردناك- سخن کذب- دوتا نون ۶) فرش- دستبند زنانه- شکاف‌های عمیق در بالاترین دیواره سد ۷) نمناکی- آهنگر- مایع نشاسته ۸) رمانی از الکساندر دوما، نویسنده اهل فرانسه ۹) رها- همیشه- خداشناس ۱۰) شیوه عمل- بی‌کس- کشوری قدیمی در بین‌النهرین ۱۱) آب شرعی- اشاره به دور- دردمندی- آخرین یك‌رقمی ۱۲) از صور فلکی نیمکره جنوبی آسمان- کمدین سیرك- شاگرد مغازه ۱۳) پنهان کردن- آسودگی- ماه سوم سریانی ۱۴) رودخانه ارس- شهری در فارس- صاعقه ۱۵) قهوه‌ای روشن- سلام- خوردنی ناخوشایند!

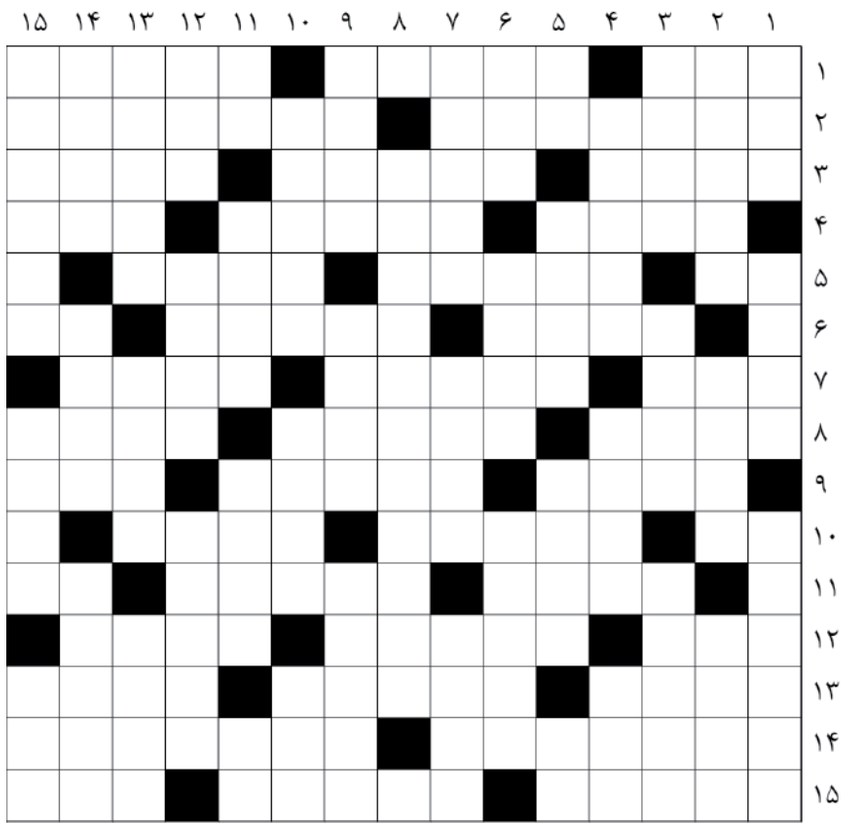

حل جدول عادی شماره ۵۵۴۲

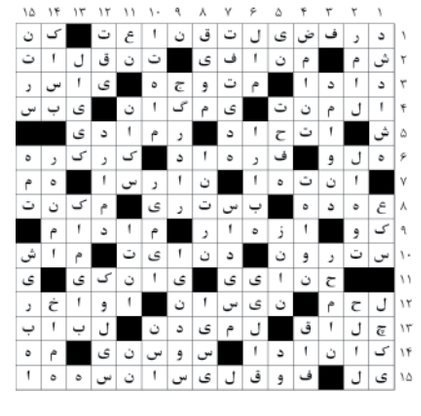
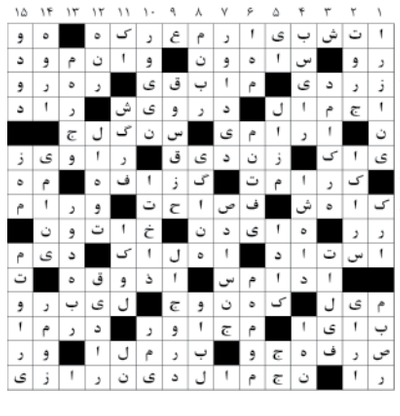
حل جدول ویژه شماره ۵۵۴۲